

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Kateřinou Takáčovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: **M** ■■■ **B** ■■■ narozeny ■■■
bytem ■■■
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Daliborem Rakoušem
sídlem Wenzigova 1004/14, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalovanému: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429**
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
za nějž jedná Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech
majetkových
sídlem Rašínovo nábř. 390/42, 128 00 Praha 2

o 5 000 000 Kč s přísl.

takto:

- I. Změna žaloby, učiněná žalobcem dne 18.1.2021 se nepřipouští.
- II. Řízení se částečně zastavuje, a to co do nároku na požadovanou náhradu škody, jejíž výši měl soud stanovit znaleckým posudkem.
- III. Žaloba, kterou se žalobce domáhá na žalované zaplacení částky 5 000 000 Kč, se zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 3 300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu prvního stupně dne 11. 9. 2014 domáhal po žalované zaplacení částky 5 000 000 Kč s příslušenstvím jako nemajetkové újmy v souvislosti s nesprávným úředním postupem Věznice ■■■ a dále Věznice ■■■ (v pěti okruzích postupu věznic), a to tvrzeným nedostatečným zabezpečením lékařské péče během jeho pobytu ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce uvedl, že je od 16.3.2013,

potážmo 5.9.2012, kdy byl vzat do vazby, ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž je od roku 2006 fyzicky postižen a od roku 2011 se léčí i psychiatricky, přičemž jeho zdravotní obtíže se od nástupu výkonu trestu odnětí svobody zhoršily. Žalobce tvrdil, že zdravotní péče ve věznici byla bez ohledu na jeho zdravotní stav zanedbána, kdy byl hospitalizován ve vazební nemocnici [redacted] od 5.1.2013 do 15.3.2013, jeho hospitalizace však měla být údajně zkrácena v důsledku jeho stížnosti na ponechání ve vazbě přes zákonný limit. O tom, že byl ve vazbě déle než je přípustná zákonná lhůta byl žalobce informován sdělením Obvodního soudu pro Prahu 7 dopisem z 26.5.2014. Převedením žalobce z vazební nemocnice [redacted] do věznice [redacted] mělo dle žalobce dojít k nesprávnému úřednímu postupu, protože tato není vybavena dostatečnými možnostmi k péči o zdraví žalobce a nejsou mu umožňovány rehabilitace, které potřebuje k tomu, aby se jeho zdravotní stav nezhoršoval. Dále návrhatel uvedl, že byl od 8.8.2013 do 23.4.2014 umístěn na kuřácké cele [redacted] ačkoliv je sám nekuřák. To mu způsobilo ztrátu čichu, potíže s dýcháním a úporné bolesti hlavy. Protože si na tento stav opětovně stěžoval, byl přemístěn do cely [redacted] ve [redacted] patře věznice, která však není uzpůsobena jeho zdravotnímu stavu a v důsledku tohoto postupu mu bylo po dobu 3 měsíců prakticky zabráněno využívat vycházek. Současně nebyla vybavena zdejší koupelna pro potřeby invalidy a to vyústilo k jeho úrazu 11.7.2014, který však lékař věznice identifikoval až 14.7.2014 kvůli víkendů. Poté byl znovu přemístěn do níže položené cely, [redacted] společně s dalším nekuřákem. Dále si stěžoval, že byl po celou dobu svého pobytu v [redacted] umístěn do cel s opakovaně trestanými, mnohdy nebezpečnými recidivisty, ačkoliv je sám trestán poprvé. Rovněž byl v cele umístěn s osobou, která byla nakažena [redacted] aniž mu bylo poskytnuto dostatečné lékařské ošetření. V důsledku tohoto postupu mu vznikla nemajetková újma, spočívající v psychické újmě, kterou žalobce vyčíslil na částku 5 000 000,- Kč.

2. Žalovaná žalobou uplatněný nárok neuznala, když učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce dne 05.09.2014 uplatnil nárok na poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 5.000.000,- Kč ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. v platném znění (dále jen „zákon“), která mu měla vzniknout v souvislosti s nezákonným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 v řízení sp.zn. [redacted] a nesprávným úředním postupem Vězeňské služby ČR. K projednání žádosti žalobce došlo dne 31.07.2015 a žalovaná nároku na náhradu škody nevyhověla. Žalovaná stručně shrnula průběh výkonu trestu žalobce, kdy žalobce si opakovaně stěžoval na podmínky ve věznici, všechny stížnosti byly vyhodnoceny jako nedůvodné a uzavřela, že co se týče nároku na nemajetkovou újmu, tento nelze s ohledem na shora uvedené shledat důvodným, když nebyla shledána existence odpovědnostního titulu. Ohledně rehabilitace bylo zjištěno, že žalobci byla nabídnuta možnost přemístění do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [redacted] v podání ze dne 8. 8. 2014 žalobce odmítl jakékoli vyšetření mimo věznici. Převoz na rehabilitaci do [redacted] opakovaně odmítal, což potvrdil i písemným podáním, opakovaně se však dožadoval přemístění do Vazební věznice [redacted] Žalobce nikdy o umístění na nekuřáckou celu nežádal, byl však umístěn na cele, která byla vedena jako nekuřácká. Ze spisového materiálu nebylo zjištěno, že by došlo k tvrzenému nesprávnému postupu zaměstnanců Věznice [redacted] spočívajícímu v nevhodném umístění na cele s nebezpečnými recidivisty, kuřáky a nerespektování jeho zdravotního stavu. Nemajetková újma nemohla žalobci vzniknout ani v příčinné souvislosti s pochybením Obvodního soudu pro Prahu 7 v řízení vedeném pod sp.zn. [redacted] kdy předseda soudu ve svém přípisu ze dne 26. 5. 2014 konstatoval, že nedošlo k zaslání příkazu k propuštění z vazby za současného předvedení do výkonu trestu, předmětné pochybení bylo soudkyní vytknuto. I pokud by totiž k výše uvedenému pochybení nedošlo, došlo by pouze k okamžitému převedení do výkonu trestu, tzn. i nadále by byl žalobce omezen na svobodě, přičemž již vykonaná vazba byla v souladu s trestním řádem do trestu započítána. S ohledem na shora uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

3. Žalobce vzal podáním z 19.10.2018 částečně zpět svou žalobu, a to v rozsahu náhrady škody, jejíž výše měla být dle jeho návrhu stanovena znaleckým posudkem.
4. Změnou žaloby ze dne 18.1.2021 žalobce navrhl žalobce změnu žaloby ve smyslu její kvalifikace, když původně požadovanou nemajetkovou újmu ve výši 5 000 000,- Kč nadále rozdělil na částku ve výši 2 000 000,- Kč, představující náhradu škody ve výši Kč 2.000.000,- (v důsledku svého odsouzení nemohl řádně vykonávat jakoukoliv výdělečnou činnost, čímž mu vznikly neuhrazené splatné závazky, které byly na žalobci spolu s veškerým příslušenstvím vymáhány v rámci nalézacích a následně včetně nákladů řízení v řízeních exekučních, vznikly žalobci další náklady v podobě smluvních pokut, úroků z prodlení, nákladů nalézacího a exekučního řízení. Již k datu 15.1.2015 vystupoval žalobce v procesním postavení povinného v celkem 17 exekučních řízeních, přičemž celková výše vymáhaných pohledávek dosáhla bez viny žalobce jen na jistině částku Kč 1.397.173,81, přičemž spolu s příslušenstvím těchto pohledávek a s náklady nalézacího a exekučního řízení jde o částku ve výši Kč 2.000.000,-) a dále upřesnil, že za tížení společenského uplatnění v důsledku svého zdravotního stavu, na kterém se zásadně negativním způsobem projeví podmínky, za nichž žalobce trest odnětí svobody vykonával, a jejíž výše bude prokázána znaleckým posudkem, který žalobce již v rámci svých podání navrhoval požaduje částku 2 000 000,- Kč a dále částku ve výši Kč 1.000.000,- jako ušlý zisk za omezení výdělkové možnosti žalobce, jehož výkonnost je dle vyjádření posuzujícího lékaře snížena o 45%. Celkem tedy žalobce na žalované požaduje zaplacení částky ve výši Kč 5.000.000,- s úrokem z prodlení v zákonné výši ode dne podání žaloby, tj. ode dne 11.9.2014 do zaplacení.
5. Dopisem žalobce, doručeným dle podacího razítka žalované dne 5.9.2014 žalobce uplatnil u žalované nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, způsobenou jednak pochybeními při výkonu trestu odnětí svobody, jednak opožděným převedením z vazby do výkonu trest odnětí svobody, obsahově totožnou s žalobními tvrzeními.
6. Stanoviskem žalované ze dne 31.7.2015 byla žádost žalobce o předběžné projednání nároku vypořádána, přičemž žalovaná zaujala obsahově totožné stanovisko, jaké uvedla ve vyjádření k žalobě a nárok žalobce jako nedůvodný odmítla.
7. Sdělením Vězeňské služby ČR z 24.7.2015, adresovaným Ministerstvu spravedlnosti ČR, byl má žalobce v elektronické evidenci stížností, vedených Vězeňskou službou ČR od roku 2014 zaznamenáno celkem 7 stížností, v rejstříku trestů má pět záznamů a do výkonu trestu odnětí svobody byl umístěn poprvé, a to od 5.9.2012 (kdy byl doručen do výkonu vazby) do 13.7.2015, kdy byl podmíněčně propuštěn na svobodu. Dle sdělení předsedy Obvodního soudu pro Prahu 7 z 26.5.2014 ve věci sp.zn. [REDAKCE] došla tamnímu soudu stížnost žalobce na údajné pochybení Soudkyně Mgr. Postulkové, která nerozhodla v řízení sp.zn. [REDAKCE] o jeho propuštění z vazby dne 2.10.2012 za současného převedení do výkonu trestu, když o převedení bylo rozhodnuto až 16.3.2013. Žalobce přitom mohl být propuštěn z vazby do výkonu trestu odnětí svobody již 9.10.2013. Žalobce přitom **proti propuštění z vazby podal stížnost**, v níž měl opětovně argumentovat svým neuspokojivým zdravotním stavem a neschopností v této souvislosti výkonu trestu (tato skutečnost měla být již v řízení u Krajského soudu v Praze sp.zn. [REDAKCE] znalecky zkoumána, nicméně až poté, co byl žalobce umístěn do vazby, když do té doby se znaleckému posouzení svého zdravotního stavu vyhýbal). V této souvislosti dále konstatuje, že žalobci nemohla zásadní újma z pozdního rozhodnutí o převedení do výkonu trestu vzniknout, když i ve vazbě byl omezen na osobní svobodě stejně, jako by byl omezen ve výkonu trestu odnětí svobody.
8. Dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDAKCE] ze dne 10.6.2015 byla zaevidována stížnost žalobce ze dne 29.5.2015, kdy požadoval náhradu imateriální újmy za nesprávný postup zaměstnanců věznice ve věci nevhodného ubytování a nesprávného umístění s nebezpečnými recidivisty, kuřáky a odsouzenými se závažnými zdravotními problémy.

Odsouzený byl od 16.5.2013 umístěn z Vazební věznice [redacted] k dalšímu výkonu trestu. Problematika umístění žalobce již byla opakovaně šetřena, a to prvotně ke stížnosti pod č.j. [redacted] (jako prvotrestaný byl umístěn mezi vícekrát trestané a kuřáky) dále ve stížnostech č.j. [redacted] (v souvislosti s touto stížností vypracováno stanovisko pro Krajské státní zastupitelství v Praze) a č.j. [redacted] (v souvislosti s touto stížností vypracováno stanovisko pro Generální ředitelství VS ČR – stížnost vyhodnocena jako nedůvodná), kdy současně uvádí, že v případě odsouzeného B [redacted] je brán zřetel především na jeho fyzické postižení, kdy k chůzi používá hůl a proto byl od 9.8.2013 dočasně umístěn na oddělení [redacted] které je vedeno jako bezbariérové a je zde lepší realizace vycházek, protože cesta na vycházkové dvory je blízko a není po schodech, na stejném patře je rovněž prodejna pro odsouzené a ve sprše je umístěna sedačka. Ke stížnosti pod č.j. [redacted] uvádí, že dle vyjádření vychovatele K [redacted] se na cele vystřídal několik odsouzených a ačkoliv o to nikdy žalobce nežádal, byl umístěn na cele [redacted] která byla po celou dobu jeho pobytu vedena jako nekuřácká, byť nebylo možné s určitostí říct, zda je kuřák, pamatuje si však, že jej viděl nakupovat tabák. Dále doplnil, že sice žalobce řešil možnost ubytování na cele po jiném odsouzeném, ale na samotné ubytování výtku nevznesl. Ve výpovědi k první ze stížností měl žalobce doplnit, že byl ubytován po celou dobu na cele [redacted] spolu s dalšími třemi vězni (K [redacted], K [redacted] a M [redacted], kdy dva z nich jsou kuřáci, on a další vězeň nikoliv. Odsouzený K [redacted] následně vypověděl, že byl na uvedené cele se žalobcem do konce dubna 2014, kdy byl žalobce eskortován do jiné věznice, přičemž tvrdil, že pouze jeden z ubytovaných byl kuřák, ostatní (K [redacted], B [redacted] a Z [redacted] nikoli. Současně uvedl, že žalobce nikdy neviděl kouřit, ani nakupovat tabák. Odsouzený Z [redacted] k tomu uvedl, že se žalobcem byl na cele zhruba měsíc, než byl eskortován žalobce jinam, cela byla po celou dobu kuřácká a on osobně viděl žalobce kouřit, přičemž na kouření si nikdy nestěžoval. Odsouzený K [redacted] měl slyšet o tom, že si žalobce stěžuje na všechno možné a sám občas kouří, při procházení kolem cely [redacted] si všiml, že cela je nekuřácká a když do ní měl být později přemístěn, byl z toho rozladěn, když sám je těžký kuřák, až po jeho příchodu byla cela změněna na kuřáckou. V této souvislosti stanovisko konstatuje, že výpovědi odsouzených se značně rozcházejí, přičemž z výpovědi vychovatele K [redacted] jasně vyplývá, že cela [redacted] byla v době pobytu žalobce v ní nekuřácká. Dále konstatuje, že nikdo z odsouzených nebyl odsouzen za vraždu, pouze odsouzený Zich za těžké ublížení na zdraví. Stížnost proto byla vyhodnocena jako nedůvodná, o čemž byl žalobce vyrozuměn 2.6.2014. S ohledem na své výtky byl následně žalobce přemístěn po návratu z eskorty do Vazební věznice [redacted] na oddělení [redacted] na celu [redacted] kde byli ubytováni prvotrestaní odsouzení a nekuřáci. Dne 27.5.2014 žalobce uvedl, že je na cele spokojen, postrádá pouze sedačku ve sprše a kvůli svému handicapu nemůže chodit na vycházky o dvě patra níže. Dne 3.6.2014 byl přemístěn do Vazební věznice [redacted] k léčení ve vězeňské nemocnici a poté byl 1.7.2014 přemístěn do Věznice [redacted] nejprve na oddělení [redacted] poté od 17.7.2014 zpět na [redacted] Zde si měl následně stěžovat na údajný úraz ve sprše, který se měl stát 11.7.2014, ale žádná taková událost nebyla hlášena. Pokud by byla nahlášena, mohla být zajištěna mimořádná zdravotní eskorta do civilního zařízení. Ve druhé stížnosti č.j. [redacted] poukazoval žalobce opět na nevhodné ubytování na oddělení [redacted] s prvoodsouzenými M [redacted] a Ch [redacted] které však považuje za nebezpečné jedince a rovněž zmínil ubytování s odsouzeným C [redacted] který měl [redacted] Vychovatel K [redacted] k tomu uvedl, že si žalobce na oddělení [redacted] v danou dobu nikdy nestěžoval, že by se obával o své zdraví v souvislosti s pobytem se shora uvedenými odsouzenými, přičemž tito jsou kázeňsky bezproblémoví a toto zařazení neodporuje žádným normám. Odsouzený M [redacted] je skutečně ve výkonu trestu pro spáchání trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1 tr. zákona (platného do 31.12.2009). Dne 06.05.2010 byl přemístěn z Věznice [redacted] do Věznice [redacted] k dalšímu výkonu trestu a byl umístěn na oddělení pro odsouzené s pohybovými problémy. Dne 23.11.2010 byl ředitelem věznice na

základě splnění všech zákonem stanovených norem přeřazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciací. Projevil zájem o pracovní zařazení, ale vzhledem ke své zdravotní klasifikaci a pro nedostatek vhodných pracovních příležitostí není zatím pracovním zařazen. Stanovený program zacházení plní v celém rozsahu, navštěvuje vzdělávací kurzy, zapojuje se do soutěží a akcí pořádaných věznicí, pracoval jako knihovník výchovného kolektivu. Své znalosti a vzdělání se snaží využít ku pomoci i ostatním odsouzeným. Za dobu výkonu trestu odnětí svobody nebyl kázeňsky trestán, kázeňsky odměněn byl 17x. Odsouzený Ch [redacted] je ve výkonu trestu pro spáchání trestného činu vraždy dle § 140 odst 2, 3 písm. j) tr. zákoníku, ve zdejší věznicí byl umístěn pouze krátkodobě z rozhodnutí GŘ VS ČR na dobu 3 měsíců. Dne 09.12.2014 byl přemístěn zpět do Věznice [redacted] Z posledního hodnocení zpracovaného vychovatelem Věznice [redacted] dne 09.09.2014 vyplývá, že odsouzený dodržuje veškeré právní předpisy upravující výkon trestu odnětí svobody, nejsou žádném poznatky o agresivním chování vůči druhým osobám. Cíle a body programu zacházení plní, chování a jednání bylo vždy na požadované úrovni. K zaměstnancům se chová korektně, v kolektivu odsouzených nemá žádné problémy. Z vyjádření vedoucího lékaře zdravotnického střediska Věznice [redacted] O [redacted] R [redacted] vyplynulo, že ods. B [redacted] není svým umístěním nikterak ohrožen na zdraví. Ods. J [redacted] C [redacted] nar. [redacted] byl navíc dne 10.12.2014 z výkonu trestu propuštěn na svobodu (v současné době se jmenovaný nachází znovu ve výkonu trestu ve Věznicí [redacted]). Vzhledem ke zjištěným skutečnostem byla stížnost adresovaná KSZ v Praze navržena na vyhodnocení jako nedůvodná. Problematika nevhodného umístění stěžovatele byla následně předmětem další stížnosti totožného obsahu, kterou ods. B [redacted] adresoval Ministerstvu spravedlnosti ČR, stížnost byla zaevidována pod č.j.: [redacted] a vyhodnocena jako nedůvodná. Ministerstvo spravedlnosti ČR bylo informováno o vyřízení stížnosti k jejich č.j.: [redacted] [redacted] Na základě této stížnosti provedl dne 11.12.2014 s ods. B [redacted] pohovor speciální pedagog [redacted] R [redacted] F [redacted] Z pohovoru vyplynulo, že ods. B [redacted] je v současné době ubytován na oddělení [redacted] na cele č. [redacted] pouze s ods. M [redacted] který je prvotrestaný a nekuřák a žádné problémy aktuálně neuvádí. Odsouzený dále sdělil, že bude usilovat o přeřazení do věznice s mírnějším režimem a poté i o přemístění do jiné věznice. V rámci šetření stížnosti evidované pod č.j.: [redacted], bylo zjištěno, že ods. B [redacted] je stále ubytován s ods. J [redacted] M [redacted] na cele č. [redacted] na oddělení [redacted] Do Zápisu o výslechu ze dne 22.01.2015 uvedl, že jeho snahou je především dosáhnout přemístění do Vazební věznice [redacted] kde je možnost pravidelných rehabilitací. Současně avizoval, že podá žádost o přemístění do Věznice [redacted] nebo [redacted] neboť má na [redacted] část rodiny, a ta by ho mohla lépe navštěvovat. Tuto žádost následně 10.02.2015 podal, což i věznicí [redacted] doporučila k realizaci, avšak ze strany žádané organizační jednotky byla ale zamítnuta z důvodu přeplněné ubytovací kapacity. Odsouzený byl s vyřízením žádosti seznámen dne 20.02.2015. Ke stávající stížnosti poskytl stanovisko vedoucí OVT [redacted] J [redacted] H [redacted] Z jeho vyjádření vyplývá, že žalobci jsou ve zdejší věznicí vytvářeny standardní podmínky pro výkon trestu a jeho ubytování je v souladu s příslušnými právními normami. Žalobce vedoucího OVT v době svého pobytu na [redacted] o povolení využívat výtah nikdy nepožádal, pokud by tak učinil, a v případě doporučujícího stanoviska lékaře, by mu toto bylo umožněno. Rovněž nepožádal o instalaci madla do sprchy. O tom, že by dne 11.07.2014 došlo k úrazu či poranění žalobce není žádný záznam, ani v dozorčí dokumentaci, ani ve svodce denních událostí z předmětného dne. Ode dne 07.05.2015 je žalobce ubytován na výchovném kolektivu [redacted] na cele č. [redacted] Na základě této stížnosti byl rovněž dne 08.06.2015 s ods. B [redacted] prováděn pohovor speciálním pedagogem OVT [redacted] D [redacted] Š [redacted] za účelem zjištění aktuálního stavu stěžovatele v rámci současných podmínek VTOS. Žalobce během pohovoru neuváděl žádné závažné problémy, nekonkretizoval problémy se svým ubytováním ani vztahové problémy se spoluodsouzenými. Prošetřením předmětné stížnosti nebylo v činnosti zaměstnanců věznice zjištěno žádné pochybení a

nedošlo k porušení platných právních norem upravujících danou problematiku a stížnost tak byla vyhodnocena jako nedůvodná.

9. Dle stanoviska vězeňské služby ze 16.7.2015 k žádosti o odškodnění za způsobenou nemateriální újmu v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, kterou uplatnil žalobce u žalované vyplývá ze shromážděné zdravotnické dokumentace, že odsouzený již v době nástupu do výkonu vazby trpěl [REDAKCE]. Pro tyto zdravotní obtíže byly doporučeny operace, které však byly dle lékařské zprávy mimo vězeňského poskytovatele **odsouzeným ještě před nástupem do výkonu vazby odmítnuty**. Posléze konstatoval civilní lékař, který operaci indikoval, že tato není urgentní a její provedení je možné realizovat až po skončení výkonu trestu odnětí svobody. Negativní rozvoj souvisejících zdravotních obtíží, které od svého nástupu popisuje, bylo možné vzhledem k charakteru onemocnění předpokládat, přičemž ani jejich vznik, ani jejich progresse nebyla ovlivněna výkonem trestu odnětí svobody, tj. bylo by k nim dříve nebo později došlo i v civilním životě. V průběhu věznění ve Věznici [REDAKCE] byl zdravotní stav odsouzeného plně reflektován, když mu byly stanoveny takové úlevy, které režim pacienta s nemocí [REDAKCE] vyžaduje a které mu byly předepsány, byly mu povoleny francouzské hole, opakovaně má povolenou tzv. leženku. Dalším údajným nedostatkem ve zdravotní péči, na nějž odsouzený poukazuje, je neposkytování rehabilitace. Lze přisvědčit tomu, že ve Věznici [REDAKCE] není rehabilitace poskytována, nicméně mu byla nabídnuta možnost přemístění do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE]. V podání ze dne 8.8.2014 však odsouzený uvádí, že odmítá jakákoli vyšetření mimo věznici, opakovaně se však dožaduje přemístění do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE]. Dle vyjádření lékaře převoz na rehabilitaci do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE] opakovaně odmítal z obavy, že nevydrží eskortu. Odmítání této léčby potvrdil dne 27. 8. 2014 též písemně. V této souvislosti rovněž uvedl, že již naznačená nespolupráce ze strany pacienta a odmítání léčeb nutně ovlivnily vývoj zdravotního stavu a subjektivně vnímaných obtíží. K pozitivní léčbě zejména u [REDAKCE] je například nutné praktikovat cviky, naučené při rehabilitaci anebo snížit váhu nejenom v souvislosti s onemocněním páteře, ale i v případě artrózy. Pokud žalobce uvedl, že se dostal do styku s osobami trpícími onemocněním [REDAKCE] byl dle Hygienické stanice hlavního města Prahy umístěn do karantény. V takových případech Vězeňská služba okamžitě po zjištění výskytu infekčního onemocnění (či podezření na něj) postiženou osobu umístí na tzv. izolační celu a dále je eskortována na infekční oddělení nemocnice Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE]. Jestliže za takové situace vznikne podezření na možnou nákazu dalších osob je v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nastaven protiepidemický režim, spočívající mimo jiné v aktivním zdravotním dohledu nad takovými osobami, a to nejméně po inkubační dobu nemoci. Osoby trpící chronickými infekčními nemocemi, tj. jsou-li nositeli infekčního ágens, čili bakterií nebo virů jsou povinny se vyvarovat jednání, kterým by mohlo k přenosu infekce dojít, například půjčováním zubních kartáčků, holicích potřeb atp. Při dodržení tohoto režimu nepředstavují tyto osoby zvýšené riziko pro své okolí. Z podání je zřejmé, že obavy odsouzeného pramení primárně z jeho psychického rozpoložení nežli z reálného ohrožení. Pokud jde o udávané psychické trauma, pak ze zdravotnické dokumentace plyne, že tyto komplikace nastaly již před nástupem do výkonu vazby, resp. trestu odnětí svobody, přičemž nelze shledat příčinnou souvislost mezi vývojem psychického stavu a výkonem trestu odnětí svobody.
10. Z rozhodnutí Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 9.10.2012 vyplývá, že epidemiologickým šetřením, provedeným dne 08.10.2012 zaměstnanci Hygienické stanice hlavního města Prahy v souvislosti s výskytem [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalobce byl naposledy dne 27.09.2012 v kontaktu s osobou onemocnělou uvedeným infekčním

onemocněním a byl tedy vyhodnocen jako osoba podezřelá z nákazy [REDAKCE] bylo mu nařízeno podrobit se lékařskému dohledu a zvýšenému zdravotnímu dozoru v době od doručení tohoto rozhodnutí do 26.09.2013. Mimo jiné byla žalobci uložena povinnost podrobit se potřebným lékařským prohlídkám a vyšetřením dle pokynů ošetřujícího lékaře, zdržet se výkonu všech činností epidemiologicky závažných, tj. činností, při kterých fyzické osoby přicházejí při pracovních činnostech ve stravovacích službách při výrobě potravin nebo při uvádění potravin do oběhu do přímého styku s potravinami, pokrmy, zařízením, náčiním nebo plochami, které jsou ve styku s potravinami nebo pokrmy; činností v úpravách vod a při provozování vodovodů při nichž přicházejí do přímého styku s vodou; činností, při nichž přicházejí do přímého styku s kosmetickými prostředky, jejich ingrediencemi nebo tělem spotřebitele, jednak pečlivě dodržovat osobní hygienu a činnosti, které jsou běžnou součástí života, vykonávat tak, aby se riziko šíření infekčního onemocnění minimalizovalo. V případě výskytu zdravotních obtíží (zejména zvýšená únava, sklon k pocení, zvýšené teploty, kašel, vykašlávání, bolesti hrudníku, dusnost), je nezbytné neprodleně vyhledat, resp. informovat ošetřujícího lékaře. Rozhodnutí nebyl přiznán odkladný účinek, protože odkladem výkonu rozhodnutí by mohlo dojít k ohrožení zdraví širšího okruhu obyvatel infekčním onemocněním. Rozhodnutí bylo doručeno rovněž i Vězeňské službě.

11. Podle posudku o invaliditě ke dni 25.3.2013, vypracovaného na základě řady lékařských zpráv, vyhotovených v období od 4.2.2013 do 12.3.2012 trpí žalobce dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a 22.8.2006 je invalidní, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně, přičemž jeho pracovní schopnost poklesla na 35%.
12. Dle lékařské zprávy [REDAKCE] ze dne 7.8.2018, navštívil žalobce 20.2.2016 zdejší psychiatrickou ambulanci především z důvodu [REDAKCE] kdy již byl v péči pro [REDAKCE] a z toho důvodu i hospitalizován, jeho stav se však po výkonu trestu odnětí svobody mění. Začínají se projevovat symptomy [REDAKCE] navzdory masivní léčbě však neustupují a začíná se měnit osobnost, pravděpodobně vlivem výkonu trestu, kdy již premorbidně jednalo o osobnost akcentovanou, následně došlo k dekompenzaci osobnosti až psychotického charakteru. Je extrémně paranoidně-bludně nastaven vůči justici, a to naprosto nevývratně, byť paranoidní je i vůči všem. Hospitalizace se bojí a současně nesplňuje kritéria pro hospitalizaci bez souhlasu. Od počátku léčby nezaznamenal lékař výraznou sanaci psychopatologie.
13. Dle nedatovaných fotografií založených do spisu žalobcem společně se žalobou a jejím doplněním jsou na těchto zachyceny nohy muže, na nichž jsou zřejmé bradavice.
14. Co se týče důkazu spisem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp.zn. [REDAKCE] který soud za tímto účelem vyžádal, právní zástupci účastníků učinili nesporným, že v tvrzeném období byl žalobce ve výkonu vazby a následně ve výkonu trestu odnětí svobody. Ohledně samotného výkonu vazby či výkonu trestu odnětí svobody a namítaného nesprávného úředního postupu věznice neměl soud žádnou relevanci, proto soud tento důkaz se souhlasem obou zástupců účastníků neprováděl.
15. Z posudku o invaliditě, vypracovaném 15.5.2019 MUDr. Vladimírem Poupou, soud zjistil, že žalobce trpí [REDAKCE] poruchou [REDAKCE]
[REDAKCE]
Co se týče invalidity, ta vznikla 22.8.2006 a pracovní schopnost poklesla v důsledku nepříznivého zdravotního stavu o 45 %. Co se týče pracovní činnosti, je schopen žalobce vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti a jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě, přičemž v současné době stále dominuje [REDAKCE]
[REDAKCE]

16. Z výslechu svědka [REDAKCE] L [REDAKCE] D [REDAKCE] soud zjistil, že zhruba v roce 2013, kdy byl žalobce umístěn ve Věznici [REDAKCE] začal podávat stížnosti na ubytovací zařízení, resp. na to, že je umístěn v cele s kuřáky. Stížností bylo zhruba 10-13, většinou byly nedůvodné nebo byly postoupeny Generálnímu ředitelství vězeňské služby, stížností obecně nebývá moc a pokud se ukáží být důvodné, následuje po nich opatření ze strany generálního ředitelství. Výkon trestu odnětí svobody je upraven v zákoně o výkonu trestu a prováděcích vyhláškách, podle těchto se věznice orientují. Možnost umístění kuřáků a nekuřáků odděleně v ubytovacím zařízení obecně je, závisí však i na systému, jaký je zavedený. V souladu s jednotlivými pravidly nemá být prvoodsouzený s několikanásobně odsouzenými, kuřák s nekuřákem, mladistvý s dospělým a podobně. V případě, že dojde k nějaké neshodě nebo nějakému problému, například co se týče kuřáckých požadavků, není problém ze strany zástupce ubytovacího zařízení tzv. „vymístit“ dotyčného na běžný kolektiv. Ve věznici existují jak kuřácké místnosti, tak nekuřácké místnosti. Jsou také oddělené kulturní místnosti. Problém je s otevíráním a zavíráním dveří, když jednotliví klienti tedy dveře nezavírají a dozorcující služba to řádně nekontroluje. V takovém případě poté dochází k určitému úniku kouře i do místností nekuřáckých. Kuřáci se nesmí pohybovat ve společných prostorech, za to jsou kázeňské tresty. Jsou oddělené místnosti, kde mohou kouřit a v těchto se mohou držet, v případě že zrovna kouří. Se zapálenou cigaretou po budově se pohybovat nesmí. Vždy záleží na tom, zda klient nahlásí to, že je kuřákem, nebo nekuřákem. Jsou i tací, kteří se snaží v rámci odvykání, nahlásí že kuřáky nejsou, ale v rámci odvykání jaksi selžou. Svědkyně potvrdila notorietu, že cigarety fungují ve věznicích jako oběživo, které kupují i nekuřáci. Pokud byla svědkyně dotázána na pobyt žalobce s odsouzeným vrahem ve Věznici [REDAKCE] svědkyně si přesně nevybavila daný případ, matně si na něco vzpomíná a doplnila, že kritérií, co se týče ubytování, je více, zákon v tomto případě říká „zpravidla“. Pokud by věznice měla dodržovat veškerá kritéria a oddělení každé jednotlivé skupiny zvlášť, musela by být dvojnásobně veliká. Co se týče daného případu, ubytovatel neshledal danou osobu jako násilnickou, byť tedy byla odsouzena za násilný trestný čin, nebo resp. vraždu. Bylo to někdy zpočátku ubytování žalobce, nicméně daná osoba již byla v ubytovacím zařízení umístěna jako v jednom z mnoha, kdy nejprve byla umístěna v zařízení se zvýšenou ostrahou, poté pouze s ostrahou. Co se týče ubytovatelů, tak ti si nemohou na vrahy v podstatě nijak stěžovat, protože se jedná v drtivé většině o osoby, které se snaží vyjít vstříc a jsou určitým způsobem disciplinovanými ubytovanými. [REDAKCE] jsou středně velká věznice a kritérií na ubytování je více, jednotliví pracující vězni nesmí rušit nepracující vězně, kuřáci nesmí rušit nekuřáky. Jsou zde i jiné další kategorie, které vyžadují řadu poměrně operativních a náročných rozhodnutí denně, kdy dochází k vystěhování ubytovaných a na ubytovatele to vyvíjí značné nároky. Zda jsou vězni kuřáci, či nekuřáci, je rovněž obsaženo ve zdravotní dokumentaci a především v osobní kartě, která jde společně s umístěným vězněm z jednoho ubytovacího zařízení do druhého, v níž je zachycen celý průběh výkonu trestu odnětí svobody. Svědkyně si nevybavila, zda žalobce nahlásil při svém přijetí do ubytovacího zařízení, že je nekuřák, konstatovala však, že ve stížnostech tato skutečnost uvedena byla. Žalobce byl umístěn, s ohledem na to, že ve věznici není oddělení tzv. nezařaditelných, tak byl umístěn na oddělení [REDAKCE] které je nejbližší k výstupu na vycházky. Svědkyně jej poznala osobně, v té době pracovala na oddělení 3, první stížnost snad mu pomáhala sepisovat sama. Tato stížnost byla vyhodnocena jako nedůvodná. Nedošlo v daném případě k porušení práv, neboť zákon užívá výraz „zpravidla“, že mají být tedy dodrženy dané kategorie. Ohledně obsahu stížnosti si již svědkyně nevybavila bližší podrobnosti, ani zda žalobce sám byl viděn, jak kouří, či že by kupoval kuřácké potřeby. Ve věznici běžně mají 940 ubytovaných, a jestliže tedy došlo k tomu, že žalobce jako nekuřák byl umístěn do vyšších pater, jednalo se o to, že se snažila věznice vyhovět mu z hlediska požadavku na nekuřácké prostory, bohužel tyto jsou ve zvýšeném patře, což zase kolidovalo s jeho postižením. Svědkyně si nevybavila, zda si žalobce stěžoval v průběhu svého ubytování na zdravotní péči, byť zdravotní péče je

nejčastějším důvodem, na který si ubytovaní stěžují. Svědkyni bylo rovněž známo, že si žalobce stěžoval ohledně nevyplácení invalidního důchodu, což si připomněla, když balila spisy pro zdejší soud. Nevybavila si však již, zda se jednalo o pobyt ve věznici [REDAKCE]. Jestliže byl svědkyni předložen úřední záznam, týkající se žádosti žalobce k přeřazení do Věznice v [REDAKCE] tato uvedla, že žalobce není žádný hlupák, klienti často mnohdy účelově požadují určitá vyšetření, aby dosáhli toho, že dojde k jejich přeřazení. Řada klientů rovněž ve věznicích bývá úspěšná díky tomu, že podávají řadu stížností a věznice jim ustupují i co se týče přemístění. V [REDAKCE] tato praxe zcela neplatí, i když je klient častým stěžovatelem či obtížným klientem, není to důvod pro automatické vyhovění. Pokud byla svědkyně dotázána na to, že [REDAKCE] údajně odmítl žalobce ošetřit, nic takového nevybavuje, ale pokud k něčemu takovému došlo, měla by dokumentace být založena v archivu vězeňské služby. Pokud byla svědkyně dotázána, zda žalobce požadoval převoz ke zdravotní péči do Věznice [REDAKCE] svědkyně konstatuje, že si není vědoma, že by tam byla lepší zdravotní péče než v [REDAKCE] ani jaká je péče v [REDAKCE] které bylo žalobci nabízeno, ale obecně všichni klienti obvykle chtějí do [REDAKCE]

17. Ze svědecké výpovědi **poručíka M [REDAKCE] P [REDAKCE]** který zhruba v roce 2013 změnil pozici dozorce ve výkonu trestu odnětí svobody na pracovníka oddělení stížností a společně s ostatními kolegy řešil právě stížnosti pana B [REDAKCE]. Jednalo se o opakované stížnosti, týkající se kouření a rovněž také nakládání s finančními prostředky, konkrétně invalidním důchodem ubytovaného. Když byla podána takováto stížnost, byli vyslýcháni rovněž spoluvězni a také dva vychovatelé, kteří na daném patře působí, nevybavuje si, že by některá ze stížností byla shledána jako důvodná. Jestliže je ubytovaný nekuřák, měl by tuto skutečnost nahlásit na počátku ubytování některému z vychovatelů, svědkovi osobně ji nehlásil a nemá povědomí o tom, zda k tomu došlo, či nikoli. V případě, že by nahlásil, že je nekuřák, tak by zajisté na nekuřáckou celu byl umístěn. Po každé stížnosti bylo provedeno šetření mezi spoluvězni, se kterými svědek bydlel a rovněž ze strany vychovatelů. Z výpovědi přitom nevyplynulo, že by byl porušován zákaz kouření v dané cele, v opačném případě by se toto řešilo kázeňsky. Svědek si matně vybavil, že i v průběhu některé z výpovědí vyplynulo nejen, že tedy žalobce kupoval kuřácké potřeby, ale rovněž že i s některými spoluvězni příležitostně snad i kouřil. Na chodbách je striktní zákaz kouření, kouřit je povoleno pouze v kuřáckých celách. Jestliže však někteří z vězňů tento zákaz porušovali a nerespektovali oficiální zákazy, když vychovatel přítomen, bohužel nelze toto zcela jednoznačně zajistit, že by někteří z nich nevyšli třeba z kuřácké cely ven na chodbu. Pokud byl svědek dotázán, zda má povědomí o tom, že by byl žalobce umístěn i s vrahy, uvedl, že byl jeden případ, druhým uvězněným byl odsouzený M [REDAKCE] avšak svědek si již nebyl jist, jestli tento byl umístěn v cele jedné se žalobcem či pouze na stejném oddělení. Stížnost ohledně tohoto byla zhodnocena jako nedůvodná. V této souvislosti zdůraznil, že zákon sám uvádí termín „zpravidla“, který tedy jednoznačně nevyžaduje striktní dodržení těchto pravidel. K dotazu, zda si je svědek vědom toho, že by na základě stížnosti byl svědek převeden do jiné nekuřácké cely, ale v patře, která mu současně znemožňovala, s ohledem na jeho hendikep, využívání ostatních prostor věznice, svědek si toto již nepamatuje. V případě, že by stížnost byla shledána důvodnou, je možnost vždy prostřednictvím stěhování ostatních vězňů, umožnit pobyt v jiné cele totožného charakteru v jiném oddělení. Co se týče vyšších pater, tyto nejsou vybaveny podobným způsobem, jako jsou nižší patra. Nižší patra jsou více uzpůsobena bezbariérovým způsobem. Jestliže si žalobce stěžoval na manipulaci se svým invalidním důchodem, svědek si matně vybavil, že snad došlo k určitému strhávání z invalidního důchodu v důsledku nějakých exekucí. Rovněž si vybavil nějakou stížnost ohledně zajištění zdravotní péče, měl pocit, že si žalobce nerozuměl s [REDAKCE] F [REDAKCE] a požadoval určitou zdravotní péči, ale nebyl si podrobnostmi zcela jist. Pokud jde o jednotlivé stížnosti žalobce, svědek se žalobcem a ředitelkou věznice absolvoval pohovor, ze kterého mimo jiné vyplynulo, že se žalobci z nějakého důvodu ve věznici nelíbí a chtěl by být

přemístěn někam jinam. Zda se jednalo o účelovou stížnost či nikoliv, toto on sám neřeší, pouze každou stížnost jako takovou musí prověřit. Po nahlédnutí do záznamu, který byl předložen rovněž [REDACTED] [REDACTED] D [REDACTED] svědek uvedl, že na tento záznam si vzpomíná, byl zapsán právě po pohovoru se žalobcem. Zpětně si vybavil, že se jednalo o účelové námitky, když žalobce některé skutečnosti zveličoval a zcela jednoznačně cílil k tomu, aby byl přemístěn do Věznice [REDACTED]. Další stížnosti následovaly, nebyl si již zcela jist, kolik z nich bylo postoupeno dále generálnímu ředitelství věznic, ale ty postoupené vždy zkontroloval. Pokud žalobce požadoval přesun do věznice [REDACTED] zatímco mu byl nabídnut přesun do zařízení v [REDACTED] svědek uvedl, že jednak je Vazební věznice [REDACTED] mezi vězni tak nějak obecně zavedena jako oblíbené místo, protože často je nedaleko jejich bydliště a rovněž je zde zajištěna zdravotní péče nedaleko v nemocnici. Generální ředitelství vězeňské služby vyhodnocuje dané stížnosti na základě spisové dokumentace, která je jim postoupena kompletně celá, inspekce kontroluje, zda došlo k vyřízení kompletně celého podání, zhodnotí celý postup, vypořádání se se stížností a zda došlo k vypořádání stížnosti ve všech jejích bodech. Co se týče osobního pohovoru, nebo výslechu stěžovatele, k tomu nedochází.

18. Dle vyjádření Vězeňské služby České republiky ze dne 15.11.2018 byl bývalý odsouzený M [REDACTED] B [REDACTED] umístěn od 24.4.2014 do 6.5.2014 v cele č. 487, ve [REDACTED] kde byli současně s ním dále umístěni: od 30.4.2014 do 3.5.2014 ods. I [REDACTED] A [REDACTED] který byl následně po výkonu trestu předán cizinecké policii k vyhoštění. Dále od 29.4.2014 do 29.4.2014 zde byl umístěn ods. M [REDACTED] K [REDACTED] který je v současné době ve výkonu trestu ve Věznici [REDACTED] a jeho výkon trestu bude ukončen 2.2.2023. Od 17.4.2014 do 29.4.2014 v této cele byl umístěn odsouzený J [REDACTED] K [REDACTED] který byl ve výkonu trestu ve Věznici [REDACTED] s koncem 29.11.2018. Od 24.4.2014 do 6.5.2014 zde byl umístěn ods. M [REDACTED] S [REDACTED] od 24.4.2014 do 6.5.2014 zde byl umístěn ods. J [REDACTED] S [REDACTED] jehož výkon trestu skončil 9.2.2018. Od 4.5.2014 do 6.5.2014 zde byl umístěn ods. O [REDACTED] S [REDACTED]. Od 6.5.2014 do 13.5.2014 byl bývalý ods. B [REDACTED] umístěn v cele č. [REDACTED] ve [REDACTED] v níž byli dále umístěni: od 29.4.2014 do 15.5.2014 ods. M [REDACTED] K [REDACTED] od 6.5.2014 do 13.5.2014 ods. B [REDACTED] N [REDACTED] od 6.5.2014 do 13.5.2014 ods. K [REDACTED] S [REDACTED]. Od 14.8.2014 do 19.8.2014 byl umístěn bývalý ods. B [REDACTED] v cele č. [REDACTED] ve [REDACTED] kde s ním dále byli umístěni: od 14.8.2014 do 21.8.2014 ods. R [REDACTED] N [REDACTED] a od 14.8.2014 do 15.8.2014 ods. B [REDACTED] S [REDACTED] kterému 15.8.2014 skončil výkon trestu odnětí svobody a byl předán k vyhoštění.
19. Dle vyjádření Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 26.11.2018 byl jmenovaný M [REDACTED] B [REDACTED] umístěn na cele se spoluvězněm, u kterého bylo 27.9.2012 vysloveno podezření na onemocnění [REDACTED] které bylo laboratorním vyšetřením potvrzeno. Z toho důvodu byla na místě ve vazební věznici stanovena vězňům, kteří byli v přímém kontaktu s nemocným, protiepidemická opatření uvedená v rozhodnutí čj. [REDACTED] sp. značka [REDACTED] které je přiloženo. Plnění těchto protiepidemických opatření bylo kontrolováno průběžně, přičemž z kontrol vyplynulo, že již 2.10.2012 proběhlo u jmenovaného M [REDACTED] B [REDACTED] vyšetření spojené s RTG snímkem plic, provedené lékařem věznice [REDACTED] B [REDACTED]. Jmenovaný byl dále opakovaně vyšetřován v rámci nařízeného lékařského dohledu, který byl stanoven až do 26.9.2013. Ve dnech 14.1.2013 až 16.5.2013 byl umístěn do Vazební věznice [REDACTED] a odtud byl přeložen v době od 16.5.2013 do 13.7.2015 do Věznice [REDACTED] v okrese [REDACTED]. Překlad byl vždy s celou zdravotnickou dokumentací a lékařský dohled mu byl ukončen 26.9.2013 ve Věznici [REDACTED]. O tom, že protiepidemická opatření byla ve vazební věznici řádně nastavena a dle pokynů prováděna svědčí i to, že k onemocnění u jmenovaného M [REDACTED] B [REDACTED] nedošlo. Jmenovaný napsal odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí dne 24.10.2012. Podání se však, vzhledem na správní řád, posuzuje dle obsahu, nikoli dle toho jak bylo označeno, když bylo označeno jako stížnost proti podmínkám, které ve vazební věznici existují a které jmenovanému dle jeho názoru neumožňují realizovat povinnosti vyplývající z výše citovaného rozhodnutí. Přímo ve

vazební věznicí proto byla dne 29.10.2012 provedena zaměstnanci Hygienické stanice hl. města Prahy kontrola dodržování nařízených protiepidemických opatření, která neshledala žádné nedostatky.

20. Dle přílohy Hygienické stanice hlavního města Prahy k rozhodnutí z 9.10.2012, sp.zn. [REDACTED], podle kterého bylo vydáno Hygienickou stanicí hlavního města Prahy rozhodnutí, že M [REDACTED] B [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] je osobou podezřelou z nákazy [REDACTED] a jako takový je povinen se podrobit lékařskému dohledu a zvýšenému zdravotnímu dozoru v době od doručení rozhodnutí do 26.9.2013, včetně výčtu opatření, kterým je povinen se podrobit.
21. Dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED] ze dne 28.11.2018 byl obviněný A [REDACTED] I [REDACTED] odsouzen pro trestný čin v rámci řízení č.j. [REDACTED] pro trestný čin dle § 283/1, 2c trestního zákoníku.
22. Podle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice Příbram, ze dne 29.11.2018 byl ods. O [REDACTED] S [REDACTED] odsouzen podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2, § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2, § 205 odst. 1 písm. b) odst. 2, 3 – a to dvakrát, § 228 odst. 1- třikrát, a podle § 178 odst. 1 a 2, přičemž počátek jeho omezení osobní svobody byl od 11.9.2013 do 10.5.2017. V rámci 2. omezení osobní svobody byl odsouzen podle § 205 odst. 1 písm. b) a odst. 2, a to od 10.5.2017 do 10.11.2017. Další omezení osobní svobody odsouzeného S [REDACTED] nejsou pro danou věc rozhodující.
23. Podle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED] ze dne 29.11.2018 byl obžalovaný J [REDACTED] K [REDACTED] byl odsouzen za trestné činy podle § 234 odst. 1 a 205 odst. 2, dále podle § 337/ odst. 1a, dále podle § 234 odst. 1 a § 205 odst. 1, písm. ad) a odst. 2, dále podle § 234 odst. 1, § 205 odst. 1a d, odst. 2, § 205 odst. 1a a § 205 odst. 1a, a v posledním řízení podle § 205 odst. 1a – dvakrát, podle § 337 odst. 1a, podle § 234 odst. 1, podle § 205 odst. 1, písm. ad), odst. 2, podle § 358 odst. 1 a podle § 145 odst. 1.
24. Podle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED] ze dne 29.11.2018 byl odsouzený R [REDACTED] N [REDACTED] odsouzen podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 a podle § 178 odst. 1 a 2 trestního zákoníku a dále v druhém řízení podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 a podle § 178 odst. 1 a 2 trestního zákoníku.
25. Dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED] ze dne 29.11.2018 byl odsouzený J [REDACTED] S [REDACTED] odsouzen za trestné činy podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2, podle § 228 odst. 1, § 24 odst. 1a – 209 odst. 1, odst. 4d, i, § 21 odst. 1, podle § 348 odst. 1, 2 písm. b), dále podle § 279 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 – 23 trestního zákoníku. Odsouzený B [REDACTED] N [REDACTED] byl odsouzen pro trestné činy § 250 odst. 1 a 3 písm. b) v souvislosti s § 9 odst. 2, dále podle § 250 písm. b), odst. 1 a 4 a § 176 odst. 1 a 2 písm. b) trestního zákona v souvislosti s § 348 odst. 1 trestního zákoníku. Dále byl odsouzen pro § 148 odst. 1, 3 písm. a), písm. c) v souvislosti s § 9 odst. 2, dále podle § 148 odst. 2 a 3 písm. c) v souvislosti s § 8 odst. 1 trestního zákona. Dále pro § 209 odst. 1, 5 písm. a) a § 348 odst. 1 a 3 písm. c) trestního zákoníku. Odsouzený B [REDACTED] S [REDACTED] vykonával trest v souvislosti § 283 odst. 1 a 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku.
26. Odsouzený M [REDACTED] K [REDACTED] byl dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED] ze dne 30.11.2018, odsouzen pro trestné činy dle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e), odst. 2i, § 8 odst. 1, dále podle § 257 odst. 1 trestního zákoníku. Dále byl odsouzen podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. e) v souvislosti s odst. 3b a v souvislosti s § 8 odst. 1, dále podle § 257 odst. 1, 238 odst. 1 a 2 a 2x podle § 171 odst. 1a trestního zákoníku. Dále byl odsouzen

podle § 21 odst. 1 ve spojení s § 205 odst. 1b a odst. 2 a § 337 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Dále byl odsouzen podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e), odst. 2 a § 257 odst. 1 trestního zákona. Dále byl odsouzen podle § 205 odst. 1 písm. a, písm. b), odst. 2 trestního zákona, dále § 205 odst. 1, písm. b) ve spojení s odst. 2i a § 21 odst. 1 trestního zákona. Dále 3x podle § 205 odst. 1b, odst. 2, odst. 4 ve spojení s § 21 odst. 1 a rovněž 3x podle § 228 odst. 1 trestního zákona, dále dvakrát podle § 337 odst. 1 písm. c), znovu dvakrát podle § 337 odst. 1 písm. c) a dále ještě podle § 205 odst. 1 písm. b, odst. 2, odst. 4 ve spojení s § 21 odst. 1 a § 228 odst. 1.

27. Dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [redacted] ze dne 28.11.2018 byl odsouzený M [redacted] S [redacted] byl odsouzen pro trestné činy podle § 175 odst. 1, odst. 2c, d, podle § 175 odst. 1, odst. 2e ve spojení s § 23 a § 233 odst. 1 a § 283 odst. 1 trestního zákona. Dále byl odsouzen pro trestný čin podle § 173 odst. 1 ve spojení s § 23 trestního zákona a podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákona.
28. Dle sdělení Vězeňské služby ČR, Věznice [redacted] ze dn3.12.2018 ods. K [redacted] S [redacted] byl odsouzen za trestné činy [redacted], znovu [redacted]
29. Dle nedatovaného oznámení [redacted] I [redacted] Ž [redacted], ošetřujícího lékaře M [redacted] B [redacted], jej dne 20.2.2016 po výkonu trestu navštívil v psychiatrické ambulanci žalobce především z důvodů [redacted] Předtím již byl v péči psychiatrické ambulance PK pro [redacted] a byl rovněž hospitalizován. Po výkonu trestu se však psychopatologie mění – postupně se projevují typické známky, jevy, charakteristické pro [redacted] která naplňuje všechna kritéria dle [redacted]. U pacienta došlo k medikaci, zde jsou vyjmenovány několik medikamentů, které mu byly naordinovány s tím, že tedy bez většího efektu. [redacted] neustupuje, naopak chronifikuje, začíná se navíc měnit i osobnost a dochází ke změnám osobnosti. Mimo jiné zde konstatuje, že již premorbidně se jednalo o osobnost akcentovanou, hospitalizace se bojí, nesplňuje kritéria pro hospitalizaci bez souhlasu. Došlo k dekompenzaci osobnosti, ty jsou až psychotického charakteru, extrémně paranoidně- bludně nastaven vůči justici, naprosto nevýratně. Paranoidní je ovšem i difúzně – vůči všem.
30. Dle sdělení [redacted] S [redacted] ze dne 29.1.2019, ošetřující lékařka [redacted] L [redacted] F [redacted] již v nemocnici v [redacted] nepracuje, dle její dokumentace ji navštívil žalobce několikrát k jednorázovým malým zákrokům typu [redacted]. Poslední kontakt byl 5.4.2016 – [redacted]
31. Dle sdělení [redacted] D [redacted] z 28.1.2019 je žalobce i nadále ošetřován v jeho ambulanci (*tuto neoznačil, nicméně dle udělení souhlasu žalobce s vyžádáním lékařské dokumentace se jedná o ortopedickou ordinaci*), léčba není ukončena a lze očekávat ještě nejméně několik týdnů následné rehabilitace. Dále dle jeho informací dochází pacient na neurologii.
32. Dle posudku o invaliditě ze dne 15.5.2019 OSSZ Jablonec nad Nisou v rámci posudkového závěru je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově tedy činí 45 %.
33. Soud jako nadbytečné již nehodnotil dopis sekretariátu Úřadu vlády České republiky ze dne 2.4.2014, vyjadřující se k jednotlivým stížnostem žalobce a dopis státní zástupkyně Vrchního

státního zastupitelství v Praze ze dne 8.4.2014, ohledně jedné ze stížností, když z provedení dokazování má ohledně těchto stížností dostatečné podklady.

34. Dle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „ODŠZ“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
35. Dle § 2 ODŠZ odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
36. Dle § 3 odst. 1 písm. a), b), c) ODŠZ stát odpovídá za škodu, kterou způsobily: a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, (dále jen "úřední osoby"), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona (dále jen "územní celky v přenesené působnosti").
37. Dle § 5 ODŠZ stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena: a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
38. Dle § 7 odst. 1 a 2 ODŠZ mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.
39. Dle § 8 odst. 1, 2 a 3 ODŠZ lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce.
40. Dle § 13 odst. 1 a 2 ODŠZ stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
41. Dle § 14 odst. 1 a 3 ODŠZ nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v zákoně. Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
42. Dle § 15 odst. 2 ODŠZ se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
43. Dle § 26 ODŠZ pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

44. Dle § 31a odst. 1, 2 a 3 ODŠZ bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k: a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
45. Dle ust. § 95 odst. 1 a 2 o.s.ř. žalobce (navrhovatel) může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo. Soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení.
46. Dle ust. § 96 odst. 1, 2 a 3 o.s.ř. žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí. Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.
47. Dle ust. § 7 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, se odděleně umísťují odsouzení muži od odsouzených žen, odsouzené ženy, které mají ve výkonu trestu u sebe dítě, odsouzení s infekčním onemocněním nebo u nichž je podezření na infekční onemocnění a dále zpravidla odsouzení, kteří jsou:
- a) mladiství od dospělých,
 - b) opakovaně ve výkonu trestu od odsouzených, kteří jsou ve výkonu trestu poprvé; k zaházení odsouzení podle zvláštního právního předpisu se nepřihlíží,
 - c) odsouzení za úmyslně spáchané trestné činy od odsouzených za trestné činy z nedbalosti,
 - d) trvale pracovně nezařaditelní,
 - e) osobami s poruchami duševními, poruchami chování,
 - f) osobami s uloženým ochranným léčením a zabezpečovací detencí a
 - g) velmi nebezpeční podle § 72a.
48. Vzhledem k tomu, že dosavadní výsledky řízení nemohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu, když dosavadní nemajetkovou újmu žalobce rozdělil a překvalifikoval na náhradu škodu z narůstajících pohledávek u exekutorských úřadů po dobu výkonu trestu odnětí svobody, ušlý zisk a nemajetkovou újmu, přičemž dokazování z hlediska ušlého zisku a náhrady škody by si vyžádalo de facto nové a rozsáhlé dokazování, soud tuto změnu výrokem ad. I. nepřipustil.
49. Výrokem ad. II. soud řízení částečně zastavil dle částečného zpětvzetí žaloby, když žalovaná s tímto zpětvzetím vyjádřila souhlas.

50. Na základě shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, nárok na náhradu nemateriální újmy ve výši 5.000.000 Kč nelze shledat důvodným. Od roku 2014 zaznamenala Vězeňská služba ČR celkem sedm podání žalobce, která prošetřovala. Ve věznici [redacted] byl žalobce umístěn od 16. 5. 2013 do 13. 7. 2015. Ze zdravotních důvodů byl dne 9. 8. 2013 umístěn na oddělení [redacted] které je vedeno jako bezbariérové. Zdravotní stav byl plně reflektován, když žalobci byly stanoveny úlevy pro pacienty s onemocněním páteře (francouzské hole, tzv. Leženka). K přemístování žalobce přitom docházelo na základě jeho opakovaných stížností, kdy v průběhu svého pobytu si stěžoval nejen na nedostatek vybavení pro invalidní odsouzené, ale také na své spoluvězně či celu jako takovou. Není přitom v silách Vězeňské služby při množství odsouzených a objemu trestné činnosti, které se tito museli dopustit (sám žalobce se dopustil již pátého trestního činu), aby oddělila jednotlivé odsouzené podle všech doporučených kritérií a ještě přitom vyhověla jejich individuálním požadavkům na ubytování. Ustanovení zákona o výkonu trestu, které tato kritéria specifikuje, přitom současně uvádí výraz „zpravidla“, nejedná se o striktní nařízení, kterým se musí adresát normy bezpodmínečně řídit, ale spíše doporučení. V rámci řízení bylo přitom prokázáno, že po každé stížnosti žalobce, mu de facto bylo vyhověno a tento byl přemístěn na jinou celu. Přesto žalobce své stížnosti opakoval. V této souvislosti nelze než zdůraznit, že se v případě výkonu trestu odnětí svobody, tedy důsledek trestné činnosti jednotlivých odsouzených, který sám o sobě je spojen s určitým diskomfortem nejen v podobě omezení svobody pohybu odsouzených. Rovněž nelze souhlasit se žalobcem, že byl při změně cely výrazně omezen v pohybu a účasti na pravidelných pochůzkách venku, když jak bylo shora uvedeno, měl po dobu svého pobytu k dispozici francouzské hole. Mohl se za jejich pomoci vycházek účastnit, byť s určitým nepohodlím při přesunu z vnitřních prostor ven. Rovněž nebylo prokázáno, že by žalobce vůbec žádal o umožnění služebního výtahu právě k těmto přesunům ven, natož že by mu toto bylo znemožněno. Nevyužívání možnosti vycházek tak bylo spíše rozhodnutím žalobce, i když je samozřejmě otázkou, nakolik žalobce možnost vycházek při svém postižení využíval, i když byl umístěn na bezbariérové cele. Pokud žalobce tvrdil, že mu byly znemožněny rehabilitace, bylo zjištěno, že žalobci byla nabídnuta možnost přemístění do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [redacted] on sám však odmítl jakékoli vyšetření mimo věznici a opakovaně odmítal převoz na rehabilitaci do [redacted] což potvrdil i písemným podáním. Jestliže jako důvod měl uvádět, že by převoz pro něj byl příliš namáhavý, je o to více zarážející, že se opakovaně dožadoval přemístění do Vazební věznice [redacted] kdy by převoz nutně musel představovat stejnou zátěž. V této souvislosti rovněž z výpovědi jednoho z vychovatelů věznice vyplynulo, že žalobce některé skutečnosti zveličoval a zcela jednoznačně cílil k tomu, aby byl přemístěn právě do Věznice [redacted] V řízení nebylo prokázáno, že by žalobce žádal o umístění na nekuřáckou celu či že by sám byl nekuřák, když v místní prodejně nakupoval i tabákové výrobky (jakkoli je následně mohl používat jako notoricky známý ekvivalent platidla), přesto bylo zjištěno, že byl umístěn na cele, která byla vedena jako nekuřácká. V průběhu řízení rovněž bylo vyvráceno, že by byl žalobce ubytován přímo na cele s nebezpečnými násilníky, vrahy i několikanásobnými vrahy, když z odsouzených, kteří byli s žalobcem v průběhu výkonu jeho trestu umístění, byl pouze jeden z odsouzených odsouzen za těžké ublížení na zdraví, nikdo z nich za vraždu. Jestliže bylo v řízení i ze strany vychovatelů, kteří v řízení svědčili, jakož i zjištěními v rámci prošetřování jednotlivých stížností Vězeňskou službou zjištěno, že ve stejnou dobu byli ve věznici ubytováni odsouzený Ch [redacted] a M [redacted] kteří oba odpykávali trest za spáchání vraždy, byla současně trvání žalobce, že by s nimi někdy byl na cele, vyvrácena seznamem spoluvězňů. Je možné, že uvedené osoby byly umístěny na tomtéž patře. Oba přitom neměly žádné kázeňské prohřešky, dokonce jeden z nich byl dokonce 17x kázeňsky odměněn. V řízení rovněž bylo spolehlivě zjištěno, že všechny stížnosti žalobce byly vyhodnoceny jako nedůvodné. Nemajetková újma Vám nemohla vzniknout ani v příčinné souvislosti s pochybením Obvodního soudu pro Prahu 7 v řízení vedeném pod

sp.zn. [REDAKCE] Předseda soudu ve svém přípisu ze dne 26. 5. 2014 konstatoval, že došlo k pochybení soudu spočívajícím v nezaslání příkazu k propuštění z vazby za současného předvedení do výkonu trestu, předmětné pochybení bylo soudkyní vytknuto. V daném případě však nelze shledat příčinnou souvislost mezi předmětným pochybením a vznikem nemajetkové újmy. I pokud by k výše uvedenému pochybení nedošlo a soudkyně zaslala příkaz včas, došlo by pouze k okamžitému převedení žalobce do výkonu trestu a tento by i nadále byl omezen na svobodě. Vykonaná vazba byla žalobci v souladu s trestním řádem do trestu započítána a omezení jeho osobní svobody tak netrvalo o nic déle. Rovněž je nutné zdůraznit, že žalobce podal proti převedení do výkonu trestu odnětí svobody stížnost, kdy se dožadoval toho, aby byl ve vazbě ponechán, proto mu setrvání ve vazbě nemohlo působit žádnou újmu. Co se týče zdravotního stavu žalobce, v řízení nebylo prokázáno, že by zhoršení či současný zdravotní stav žalobce byl v přímé souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody, který byl nařízen na základě pravomocného rozhodnutí trestního soudu, kdy žalobce byl odsouzen pravomocným rozsudkem právě k výkonu trestu odnětí svobody. Z řízení navíc vyplynulo, že žalobce byl léčen pro své zdravotní i duševní obtíže již před nástupem výkonu trestu odnětí svobody, který si de facto sám způsobil, protože byt' byl ve výkonu trestu svobody poprvé, dopustil se trestné činnosti již po páté. Rovněž co se týče tvrzeného nakažení bradavicemi, z provedených fotografií ani lékařských zpráv nevyplývá, kdy se u žalobce toto kožní onemocnění objevilo a zda bylo v příčinné souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody. S ohledem na to, že ohledně tvrzených nedostatků během pobytu žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody soud neshledal odpovědnostní titul a v případě jeho opožděného převodu z vazby do výkonu trestu odnětí svobody nebyla zjištěna příčinná souvislost mezi tímto nesprávným úřední postupem a tvrzenou nemajetkovou újmu, soud žalobu v plném rozsahu ve výroku ad. III. zamítl.

51. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Podle tohoto ustanovení má žalovaná, která byla ve věci zcela úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci. Žalovaná má podle § 151 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu za jednotlivé úkony, a to v paušalizované výši stanovené vyhláškou č. 254/2015 Sb. částkou 300 Kč za úkon. Vzhledem k tomu, že se žalovaná písemně vyjádřila k žalobě dne 19. 1. 2018, ze dne 15. 12. 2018 a ze dne 12. 2. 2021, dále se zúčastnila 4 ústních jednání, na které se rovněž připravovala, přísluší žalované náhrada za 11 úkonů po 300,- Kč, celkem tedy 3 300,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Praha 27. dubna 2021

JUDr. Kateřina Takácsová v.r.
předsedkyně senátu